

Brüsszel, 2020. június 16.
(OR. en)

8610/20

EDUC 248
SOC 393
JEUN 47

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 8317/20

Tárgy: A Tanács következtetései az oktatás és a képzés területén a Covid19-válság elleni fellépésről

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az oktatás és a képzés területén a Covid19-válság elleni fellépésről szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács 2020. június 16-án írásbeli eljárás keretében, a Tanács eljárási szabályzata 12. cikke (1) bekezdése első albekezdésének és az (EU) 2020/556 tanácsi határozat 1. cikkének megfelelően jóváhagyott.

A következtetéseket az Állandó Képviselők Bizottsága 2020. június 3-i döntésével összhangban továbbítani fogjuk a Hivatalos Lapban való közzététel céljából.

A Tanács következtetései az oktatás és a képzés területén a Covid19-válság elleni fellépésről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

RÁMUTATVA A KÖVETKEZŐKRE:

1. A Covid19-világjárvány a világon és az Unióban is mindenhol hatással van az oktatási és képzési rendszerekre, és azokra soha nem látott nyomást gyakorol. Gyökeresen megváltoztatta a tanulás, az oktatás, a kommunikáció, valamint az oktatási és képzési közösségeken belüli és közötti együttműködés módjait. Ez a tanulókra¹, a családjaikra, a pedagógusokra, az oktatókra, az intézményvezetőkre és a társadalom tágabb körére egyaránt hatást gyakorolt.
2. A világjárvány kitörése óta a tagállamok, valamint az oktatási és képzési intézmények jelentős erőfeszítéseket tettek a tanulók és az intézményeknél dolgozók biztonságának és jóllétének garantálása, valamint a tanulás és az oktatás folytonossága érdekében, hogy biztosítsák az oktatáshoz való jogot.
3. Veszélyhelyzeti intézkedésként a legtöbb tagállam az oktatási és képzési intézmények széles körű fizikai bezárása mellett döntött, és ezzel egy időben haladéktalanul alternatív lehetőségeket – főként digitális megoldásokat – és támogatást mozgósított a távtanulás és -oktatás céljaira. Ez az elmozdulás különböző kihívások elé állította a tagállamok oktatási és képzési rendszereit és az azokban érdekelt feleket, mindenekelőtt a tanulókat és családjaikat, a pedagógusokat és az oktatókat, ugyanakkor értékes tanulási tapasztalatokkal is gazdagította őket, és felgyorsította az oktatási és képzési intézmények további digitális átalakulását.

---

¹ E dokumentum alkalmazásában a *tanuló* kifejezés tágabb értelemben értendő: ide tartoznak az oktatás és a képzés bármely típusában és szintjén tanulók, beleértve a kisgyermekkorú nevelést és gondozást, az általános képzést, a szakképzést, a felnőttképzést és a felsőoktatást is.

4. E rendkívüli helyzetben figyelemreméltó együttműködés jött létre a tagállamok között, amelynek keretében a tagállamok szolidaritást tanúsítanak és egymást kölcsönösen támogatják e válságban, mégpedig a saját helyzetükkel, az előttük álló kihívásokkal, valamint az általuk tervezett vagy már megvalósított intézkedésekkel és tervekkel kapcsolatos információk rendszeres cseréjével, továbbá adott esetben az oktatási segédanyagok nyílt megosztásával.

TUDATÁBAN A KÖVETKEZŐKNEK:

5. A válság kezdetén, amikor az oktatási és képzési intézmények a legtöbb tagállamban még a megszokott módon működtek, a figyelem középpontjában az állt, hogy miként lehet szavatolni a tanulók, valamint az oktatási és képzési intézményeknél dolgozók biztonságát, egyebek mellett védelmi és higiéniai intézkedések bevezetésével, valamint tájékoztatás és iránymutatás nyújtásával, együttműködést valósítva meg a nemzeti oktatási és egészségügyi hatóságok között.
6. Ahogy a helyzet alakulása következtében a tagállamok többségében egyre nagyobb számban zártak be fizikailag az oktatási és képzési intézmények, a tagállamok, az oktatási és képzési intézmények és az érdekelt felek – a tanulási folyamat folytonosságát biztosítandó – komoly erőfeszítéseket tettek az oktatási tartalmak átalakítására és kidolgozására, valamint a távoktatásban történő felhasználásuk biztosítására. Ezt megfelelő iránymutatások segítették, amit agilis irányítás, állandó nyomon követés, folyamatos javítások és az adott tagállam helyzetének megfelelő jogszabályi kiigazítások kísértek. E tekintetben a tagállamok, valamint az oktatási és képzési intézmények kezdetben esetleg más-más kiindulási helyzetben voltak az oktatási és képzési rendszerek digitális felkészültségét, többek között a digitális tanulási eszközök és anyagok rendelkezésre állását, valamint a pedagógusoknak és az oktatóknak a távoktatás lebonyolítására való felkészültségét illetően.

7. Az egyik legnagyobb kihívást az inklúzió, valamint a színvonalas távoktatási lehetőségekhez való egyenlő hozzáférés biztosítása jelentette. A tanulók, valamint a pedagógusok, oktatók és családok között lehetnek olyanok, akik nem rendelkeznek megfelelő digitális készségekkel, nem férnek hozzá technológiai eszközökhöz vagy az internethez, ami komoly akadályt jelenthet, főként a hátrányos helyzetű, valamint a vidéki, a távoli, illetve a nagymértékben urbanizált területeken élő tanulók számára. Ezenkívül vannak olyan sajátos nevelési igényű tanulók, akiknek a tanuláshoz tanácsadásra és további támogatásra van szükségük. Az oktatási és képzési intézmények bezárása emellett különösen nagy nehézségeket jelentett a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű tanulók számára, hiszen ők nagyobb valószínűséggel élnek olyan háztartásban, amely nem alkalmas az otthoni tanulásra, illetve normál esetben az iskolában ingyenes étkezésre jogosultak, továbbá a korai iskolaelhagyás kockázatának kitett tanulókat is további kihívások elé állította.
8. Az oktatási és képzési intézmények nemcsak a tanulás, az oktatás és a képzés színterei, hanem rendszert, közösséget és szocializációs lehetőségeket teremtő, biztonságos környezetet is jelentenek. A járványtól való félelem és – a kapcsolati erőszakban élő vagy az ilyen erőszak kockázatának kitett személyek számára különösen megterhelő – társadalmi elszigetelődés okozta szorongás és stressz miatt rendkívül fontos volt segíteni, és különböző módokon pszichológiai és érzelmi támogatást nyújtani a tanulók, a családjaik, a pedagógusok és az oktatók jóllétének, valamint fizikai és mentális egészségének a biztosítása érdekében.
9. A pedagógusoknak és az oktatóknak nagyon gyorsan át kellett állniuk a személyes oktatásról a távoktatásra. Mivel nem minden pedagógus és oktató² rendelkezett az ahhoz szükséges tapasztalattal, önbizalommal, ismeretekkel, készségekkel és kompetenciákkal, hogy hatékonyan megszervezze és lebonyolítsa a távoktatást, igény merült fel kiegészítő és célzott képzésre. A pedagógusok és oktatók elhivatottsága gyakran túlmutatott az órák megtartásán, és a tanulók haladását és jóllétét célzó további erőfeszítésekre is kiterjedt. Az új munkakörülményekhez való hirtelen alkalmazkodás igénye esetleg megnövekedett munkateherrel járt, amely a munka és a magánélet közötti egyensúlyra is hatással volt. E körülmények között a pedagógusok, az oktatók és a támogató személyzet tagjai csodálatra méltó elhivatottságról és kreativitásról, valamint az együttműködés, a közös alkotás és az egymástól való tanulás iránti nyitottságról tettek tanúbizonyságot.

---

² Az OECD (2018-as) TALIS felmérése alapján a pedagógusok kevesebb mint 40 %-a érezte magát felkészültnek arra, hogy a tanítás során információs és kommunikációs technológiákat alkalmazzon.

10. Noha a digitális oktatásra és tanulásra való átállásnak kulcsfontosságú szerepe volt abban, hogy folytatódhasson a tanulási folyamat, a digitális oktatás nem helyettesítheti teljes mértékben a színvonalas személyes oktatást és tanulást. A digitális oktatásra és tanulásra való hirtelen áttérés továbbá sok esetben nem a kiterjedt digitális távoktatás tervezett és optimális lebonyolítását jelentette, hanem szükséghelyzeti intézkedésként került bevezetésre. Egyes pedagógusok és oktatók most először oktattak online, ezért – bár elismeréssel kell adózni rezilienciájuknak és alkalmazkodóképességüknek – a Covid19-járvány keretében szerzett digitális távoktatási és -tanulási tapasztalatokra, legyenek bármily értékesek is, nem feltétlenül lehet a digitális távoktatás általános normájaként tekinteni.
11. Bebizonyosodott, hogy a távoktatás lehetővé tétele érdekében a tanulók családjai, valamint a pedagógusok és az oktatók között fokozottabb együttműködésre és erősebb elhivatottságra van szükség. Az otthonról dolgozó szülők és gondviselők számára nehézséget jelentett a munkahelyi feladataik mellett ellátni a gyermekeiket és segíteni őket a tanulásban. Azon szülők és gondviselők számára pedig, akiknek nem volt lehetőségük otthonról dolgozni, további kihívást jelent a fiatalabb gyerekek napközbeni ellátásának megoldása.
12. A tanterv gyakorlati elemeinek megtanítása távoktatás formájában kimondottan nagy kihívást jelent. Ez különösen releváns a szakképzésben, ahol a tanterv jelentős részét a gyakorlati oktatás teszi ki. A szakképzésben részt vevő tanulók esetleg további hátrányokat szenvednek, mivel a válság sok, a munkaalapú tanulásban és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésekben részt vevő munkáltatót is érint. Tekintve, hogy a tanulószerveződéses tanulók sok esetben a munkáltatótól kapott bérre és juttatásokra vannak utalva, ez a helyzet a megélhetésükre is hatással van.
13. Előfordulhat, hogy a felnőttkorú tanulók, mindenekelőtt az alacsony képzettségűek nem rendelkeznek a digitális tanulóhoz szükséges digitális készségekkel, ami hatással lehet a továbbképzési és átképzési lehetőségeikre.

14. Az egyik legnagyobb kihívást az értékelés és az osztályozás jelenti, aminek összefüggésében egyes tagállamok a formatív értékelés előnyben részesítésére és az eltérő tanulási körülmények figyelembevételére ösztönöznek. Ez összefügg a tanév és az akadémiai év eredményes befejezésének megszervezésével kapcsolatos kihívással, ami az egyes iskolák elvégzését jelentő vizsgák és a tanulmányokat záró bizonyítványok kontextusában különösen fontosá válik, mivel ezek kihatnak a különböző oktatási és képzési szintekre történő beiratkozásra. E tekintetben az oktatásban és képzésben érdekelt felek – többek között a minőségbiztosítási és a képesítések elismerésével foglalkozó hatóságok és a szociális partnerek – közötti információcsere, együttműködés és párbeszéd kiindulópontként szolgálhat a hasznos és koordinált megközelítés kialakításához. Ez különösen hasznosnak bizonyulhat a felsőoktatási intézményekbe történő beiratkozás feltételeiről szóló, az intézmények autonómiáját és a nemzeti körülményeket megfelelően tiszteletben tartó döntéseknél.
15. A világjárvány az európai és a nemzetközi tanulási célú mobilitás lehetőségeire is kihat. Mivel számos oktatási és képzési intézmény zárva tart, a mobilitásban részt vevő tanulók többféle nehézséggel szembesülnek a mobilitási időszak folytatását, a szálláslehetőségeket és az egészségügyi ellátást, a támogatásra és ösztöndíjra való jogosultságukat, továbbá a hazájukba való visszatérést illetően. A mobilitásban részt vevő tanulók esetleg súlyos társadalmi-gazdasági nehézségekkel is szembesülhetnek, ha családjaik a Covid19-világjárvány okozta munkaerőpiaci válság következményeként bevételektől estek el.
16. Az Erasmus+ program és az Európai Szolidaritási Testület keretén belül számos projekttevékenységet elhalasztottak vagy töröltek, és e programok a tervezett mobilitás helyett virtuális együttműködésre ösztönöznek.
17. A válság egészségügyi és társadalmi-gazdasági hatásai által szükségessé tett beruházások mellett az is fontos, hogy az oktatásra és a képzésre is összpontosuljanak beruházási prioritások. E tekintetben kiemelkedő fontosságú annak felismerése, hogy a magas színvonalú oktatás és képzés döntő módon járul hozzá a polgárok jóllétéhez, személyes és szakmai fejlődéséhez, valamint a társadalom és a gazdaság rezilienciájához, továbbá fontos szerepet játszik a talpra állásban. Az európai helyreállítási terv kidolgozásakor ezt figyelembe kell venni.

MEGÁLLAPÍTVA A KÖVETKEZŐKET:

18. E kihívások kezelése érdekében a tagállamok, valamint a tagállami oktatási és képzési intézmények a nemzeti körülményektől függően haladéktalanul számos intézkedést hoztak, például az alábbiakat:
- a távtanulás céljaihoz igazított, színvonalas oktatási tartalmak, anyagok és gyakorlatok kidolgozása és megosztása nemzeti és/vagy intézményi szinten,
  - a virtuális tanulási környezetek támogatása, a meglévő online tanulási platformok használatának lehetővé tétele (vagy újak kidolgozása) és a csoportmunka-eszközök alkalmazásának lehetővé tétele,
  - az oktatási tartalmak televíziós és egyéb médiumokon keresztül történő sugárzása,
  - iránymutatások és utasítások sokaságának kidolgozása arra vonatkozóan, hogy miként lehet részt venni a távtanulásban vagy távoktatást végezni, bemutatva például a digitális eszközök biztonságos használatát és az online értékelés módjait,
  - célzott szakmai fejlődési lehetőségek biztosítása a pedagógusoknak, az oktatóknak és az egyéb pedagógiai munkatársaknak,
  - a távtanulásban részt venni nem képes tanulók azonosítása és elérése a szükséges eszközök és internet-hozzáférés biztosításával, különös tekintettel a földrajzilag elszigetelt vagy társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetben lévő területeken élő vagy társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű tanulókra, és szükség esetén nyomtatott oktatási anyagok eljuttatása,
  - célzott támogatás a sajátos nevelési igényű tanulóknak,
  - a könyvtárakban található digitális tartalmak elérésének megkönnyítése,
  - étkezés biztosítása a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű tanulóknak,
  - a pszichológiai támogatás különböző formáinak felkínálása a tanulóknak, a családoknak, a pedagógusoknak és az oktatóknak,
  - napközbeni ellátás biztosítása az olyan szülők és gondviselők fiatalabb korú gyermekei számára, akiknek nincs lehetőségük otthonról dolgozni, és különösen a kritikus ágazatokban, például az egészségügyben dolgozó kulcsfontosságú munkavállalóknak,
  - különböző típusú támogatás nyújtása a mobilitási programokba belépő vagy azokat befejező tanulók számára,
  - rendszeres tájékoztatás nyújtása a tanulóknak, a pedagógusoknak és az oktatóknak, az oktatási és képzési intézményeknek, a családoknak, valamint az egyéb érdekelt feleknek,

- együttműködés kialakítása helyi és regionális hatóságokkal és nem kormányzati szervezetekkel, továbbá vállalkozásokkal, például távközlési vállalatokkal, internetszolgáltatókkal, valamint kiadókkal, amelyek bizonyos esetekben térítésmentesen bocsátottak rendelkezésre anyagokat és eszközöket,
- ha lehetséges, a biztonsági óvintézkedések betartása mellett a testnevelés és a testmozgás támogatása és ösztönzése.

19. A Covid19-járvány okozta válságra válaszul a Bizottság lehetőségeket biztosított az Erasmus+ program rugalmasabb végrehajtására, emellett gyakorlati tanácsokat fogalmazott meg a programban részt vevők és a nemzeti irodák számára. A Bizottság mindemellett – a Tanácson belüli erőfeszítések mellett – segítette a tagállamok közötti együttműködésre és információcserére nyíló további lehetőségeket.
20. A helyzet alakulásától függően, a korlátozó intézkedéseknek az egészségügyi hatóságok ajánlása alapján történő esetleges feloldása esetén további kérdések merülnek fel az oktatási és képzési intézmények, valamint a munkaalapú tanulást biztosító vállalkozások újraindításával kapcsolatban, például – mindenekelőtt a közösségi távolságtartással, valamint a higiénés körülményekkel és a személyes higiéniával összefüggő – szervezeti és biztonsági intézkedéseket illetően. E tekintetben egyes kihívások az elégséges emberi erőforrásokhoz, valamint az oktatási és képzési létesítmények felkészültségéhez és fenntarthatóságához kapcsolódnak, és mindenekelőtt ahhoz, hogy mennyire alkalmasak ezek a szükséges intézkedések végrehajtására.

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉT KELLŐKÉPPEN FIGYELEMBE VÉVE ÉS A NEMZETI KÖRÜLMÉNYEKNEK MEGFELELŐEN:

21. folytassák az arra vonatkozó információk, tapasztalatok és bevált gyakorlatok egymás közötti megosztását, hogy miként lehet az oktatást és a képzést legjobban a Covid19-járvány okozta válságban bekövetkező fejleményekhez igazítani, és ennek keretében foglalkozzanak többek között az oktatási és képzési intézmények újraindításához, a méltányosság biztosításához, a tanulók és a munkatársak jóllétének előmozdításához és a pszichológiai támogatás nyújtásához kapcsolódó intézkedésekkel is. E tekintetben ösztönözzék az egyszerűsített és következetes információáramlást, és használják fel optimális módon a létező hálózatokat;

22. az oktatási és képzési intézmények újrainyitásával összefüggésben, a helyi, regionális és nemzeti körülményeknek megfelelően hozzák meg a tanulók és a munkatársak biztonságának szavatolásához szükséges, többek között a megfelelő intézményi és személyes higiéniai körülményekkel összefüggő intézkedéseket, és az esélyegyenlőséget biztosítva térjenek vissza a személyes tanulási és tanítási tevékenységekhez;
23. a Covid19-járvány okozta válság során már levont tanulságok alapján és a válság által az oktatás és képzés jövőjére gyakorolt esetleges hosszú távú hatásokat figyelembe véve vizsgálják meg az innovációra nyíló lehetőségeket, valamint tegyenek további erőfeszítéseket az oktatási és képzési rendszerek digitális átalakításának felgyorsítására, adott esetben fokozzák az oktatási és képzési intézmények digitális kapacitásait, és csökkentik a digitális szakadékokat;
24. a Covid-19-járvány okozta válsággal összefüggésben levont tanulságokat figyelembe véve továbbra is támogassák a pedagógusok és oktatók digitális készségeinek és kompetenciáinak fejlesztését annak érdekében, hogy megkönnyítsék a tanítást és az értékelést a digitális tanulási környezetekben;
25. az intézményi autonómiát megfelelően tiszteletben tartva vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy a színvonalas digitális tanulás az oktatás és a képzés minden szintjén és típusában az oktatási és képzési kínálat részévé válhasson. Ennek során ügyeljenek arra, hogy a digitális eszközök a tanulók életkorának és sajátos igényeinek megfelelőek legyenek, továbbá arra is, hogy tiszteletben tartsák az adatvédelmi szabályokat, a magánélethez való jogot, az etikai megfontolásokat, illetve a biztonsági és kiberbiztonsági előírásokat;
26. az (EU) 2016/679 általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelésre kellő figyelmet fordítva térképezzék fel, hogy az oktatási adatbányászaton alapuló, a meglévő adatokra, a tanulóelemzésre és a mesterséges intelligencia használatára összpontosító nyomon követés és értékelés milyen lehetőségeket biztosíthat az oktatás és a tanulás előmozdítására;
27. miközben lehetőséget biztosítanak a táv-, digitális és vegyes tanulásra, fordítsanak még nagyobb figyelmet az esélyegyenlőség biztosítására, a minőségbiztosításra, a tanulási eredmények érvényesítésének és elismerésének ösztönzésére, és arra, hogy továbbra is minden életkorú tanuló színvonalas oktatásban és képzésben részesülhessen. Az oktatáshoz való jog megerősítése során fordítsanak különleges figyelmet annak megelőzésére, hogy a Covid19-járvány okozta válság miatt esetleg megemelkedjen a korai iskolaelhagyók száma;

28. a Covid19-járvány okozta válság által a határokon átnyúló fizikai mobilitásra és együttműködésre gyakorolt negatív hatás enyhítése érdekében ösztönözzék a mobilitás és az együttműködés virtuális lehetőségeit;
29. működjenek együtt a Covid19-járványhoz kapcsolódóan a határokon átnyúló tanulási célú mobilitás elé állított akadályok felszámolásában, figyelembe véve az értékelésekkel kapcsolatos különböző megközelítések esetleges következményeit, valamint az esetlegesen elhalasztott vagy elmaradt vizsgákat és a késedelmes beiratkozást, amelyek a következő években mind negatív hatással lehetnek a tanulási célú mobilitás lehetőségeire;
30. működjenek együtt azon tanulók oktatási lehetőségeinek biztosításában, akik naponta ingáznak szomszédos tagállamok között, különösen amennyiben a határok hosszú ideig lezárva maradnak;
31. támogassák a digitális infrastruktúra, valamint a digitális készségek és kompetenciák továbbfejlesztését, és erre a célra használják fel az uniós programok és alapok – mindenekelőtt az Erasmus+ program, az Európai Szolidaritási Testület, az európai strukturális és beruházási alapok, a strukturálisreform-támogató program és az ezeket felváltó programok és alapok, valamint az új Digitális Európa program – keretében rendelkezésre álló finanszírozást.

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖREINEK MEGFELELŐEN ÉS A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉNEK KELLŐ FIGYELEMBEVÉTELÉVEL:

32. végezzen kutatásokat a Covid19-világjárvány hatásaival, valamint az oktatás és képzés különböző szintjein levont tanulságokkal kapcsolatban, a legnagyobb figyelmet a távtanulásra és -oktatásra, valamint a tagállami oktatási és képzési rendszerek digitális kapacitásaira fordítva, és terjessze e kutatások eredményeit, hogy azok a bizonyítékokon alapuló nemzeti szakpolitikai döntéshozatal és az uniós szintű együttműködés megerősítésének forrásaként szolgálhassanak a reziliencia, valamint az időben megtett, hatékony és megfelelő veszélyhelyzeti válaszlépéseket célzó felkészültség érdekében;
33. az európai helyreállítási tervre irányuló javaslatok kidolgozása során vegye figyelembe, hogy az oktatás és a képzés a sikeres talpra állást támogató hajtóerőként az átalakulást segítő erővel bír, valamint hogy az oktatás és a képzés területén beruházásokra van szükség, mindenekelőtt a digitális oktatással, többek között az infrastruktúrával és a digitális készségekkel összefüggésben;

34. támogassa a tagállamokat abban, hogy az európai zöld megállapodással összhangban lehetőségeket nyújthassanak a fenntartható oktatási és képzési infrastruktúrába való beruházások számára, figyelembe véve a biztonság szavatolásához szükséges kapacitásokat és a Covid19-járvány okozta válság nyomán szükségessé váló szervezeti intézkedéseket is;
35. az európai oktatási térség, valamint az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés 2020 utáni stratégiai kerete, az új digitális oktatási cselekvési terv és az aktualizált készségfejlesztési program kidolgozásakor vegye figyelembe a Covid19-járvány okozta válságból az oktatási és képzési rendszerek digitális átalakulásával összefüggésben levont tanulságokat, és fordítson különös figyelmet a minőségre, valamint az olyan társadalmi kihívásokra, mint a társadalmi befogadás és az esélyegyenlőség biztosítása, a kohézió előmozdítása és a dezinformáció elleni küzdelem;
36. továbbra is segítse elő a tagállamok előtt álló kihívásokkal és az általuk foganatosított intézkedésekkel kapcsolatos információcserét, mégpedig többek között a nyílt oktatási segédanyagokat tartalmazó adatbázisok összekapcsolásával, továbbá rendelkezésre állásuk fokozásával és hozzáférhetőségük elősegítésével, ami által könnyebbé válik a különböző távtanulási módszertanok, eszközök és anyagok megosztása. Ezzel összefüggésben építsen a meglévő – például az eTwinning, a School Education Gateway és a felnőttkori tanulás elektronikus európai platformja (EPALE) keretében megvalósítható – lehetőségekre. Az iskolák és a felsőoktatási intézmények digitális kapacitásának és átalakulásának támogatása érdekében ösztönözze az olyan önértékelési eszközök használatát, mint a SELFIE és a HEInnovate;
37. mutasson be és bocsásson a tagállamok rendelkezésére további gyakorlati információkat arra vonatkozóan, hogy a koronavírusra való reagálást célzó beruházási kezdeményezések (CRII és CRII+) és egyéb megfelelő finanszírozási mechanizmusok keretében miként lehet finanszírozni az oktatási és képzési rendszereknél a Covid19-világjárvány következményeinek enyhítésével kapcsolatban felmerülő igényeket;
38. folytassa a rendszeres információmegosztást az Erasmus+ program és az Európai Szolidaritási Testület érdekelt feleivel és végrehajtó szerveivel azzal kapcsolatban, hogy a Covid19-járvány okozta válság összefüggésében milyen rugalmas feltételekre nyílik lehetőség a tanulási célú mobilitás és a projektek megvalósítását illetően;

39. a tagállamokkal közösen térképezze fel azokat az eszközöket, amelyekkel a fizikai mobilitás korlátozása idején kezelni lehet a legsürgetőbb igényeket, mégpedig azáltal, hogy adott esetben lehetővé teszi az Erasmus+ keretében végzett tevékenységekre biztosított, fel nem használt pénzeszközöknek e tevékenységek közötti átcsoportosítását;
40. támogassa a tagállamokat a digitális oktatási gyakorlatok továbbfejlesztésében és a digitális oktatás és képzés további lehetőségeinek kidolgozásában, valamint a Covid19-járvány okozta válság által a tanulók legkiszolgáltatottabb csoportjaira gyakorolt hatás kezelésében, mégpedig az Erasmus+ program keretében rendelkezésre álló lehetőségek kihasználásával;
41. terjessze az Erasmus+ program és az Európai Szolidaritási Testület projektjeiből, valamint a digitális készségekkel és munkahelyekkel foglalkozó európai és nemzeti koalíciók tevékenységeiből származó azon releváns anyagokat és eszközöket – többek között a virtuális együttműködésben szerzett tapasztalatokat –, amelyek a tagállamok közötti szolidaritás szellemében további hasznos támogatást nyújthatnak a Covid19-járvány okozta válság kezelésében, és ösztönözze ezen anyagok és eszközök használatát;
42. a tagállamokkal együttműködésben és megfelelően tiszteletben tartva az intézményi autonómiát és a nemzeti körülményeket kezdjen el dolgozni olyan intézkedéseken, amelyek célja felszámolni a Covid19-járványhoz kapcsolódó akadályokat és a Covid19-járvány okozta válságot követően újraindítani a határokon átnyúló tanulási célú mobilitás lehetőségeit, és ennek keretében többek között dolgozzon ki világos útmutatást az Erasmus+ keretében megvalósuló, tanulási célú mobilitási lehetőségek elősegítésére vonatkozóan;
43. ösztönözze a színvonalas virtuális mobilitást és együttműködést, és támogassa a vegyes mobilitás kidolgozását az Erasmus+ program keretén belül, figyelembe véve, hogy a virtuális mobilitásnak, bár nem helyettesítheti a fizikai mobilitást, fontos kiegészítő szerepe van;
44. szorosan működjön együtt az olyan nemzetközi szervezetekkel, mint az Európa Tanács, az UNESCO és az OECD a Covid19-járványnak az oktatásra és a képzésre gyakorolt hatásaihoz kapcsolódó információk biztosításában és terjesztésében.